

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
22 Aprile st. v.
4 Maiu st. n.

Ese in fie-care dumineca.
Redacțiunea în
Közép-utoza nr. 395.

Nr. 17.

ANUL XX.
1884.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

O d ă.

— Din „Fântâna Blandusiei” —

I.

Hebe tu, a lui Joe iubită fică! Țină
Ce verși nectarul vesel în cupele ceresci;
Tu, care cu-o zimbire în inimi verși lumină
Și dalba ta junie în doruri sufletesci:
Privesece 'n a mea cupă să-mi îndulcescă vinul,
În ochii mei privesece de-mi îndulcesce chinul!

II.

Măhnirea, tristă umbră, sub pașii tei dispăre,
Tu, porți o cingătoare de vesel curcubeu;
Tovarășă de cale, ai gingașa sperare,
Tovarăș de iubire, ai tot sufletul meu.
Și eu în aiurare devin, când te privesc,
Culegător de stele pe spațiul ceresc.

III.

— Amici, a noastre Țile sânt paseri trecătoare,
N'avem în scurtul vieții nici timpul de sperat,
Ferice care cântă cu inima la sora
Și 'a eternitatea p'un dulce sărutat!
Hebe! săgéta scumpă de care vreau să mor,
E 'n ochii tei, în tolba divinului amor!

V. Alecsandri.

Nu-i pentru cine se gătesce,
Ci pentru cine se nimerese!

— Roman în miniatură. —

I.

Dămna Aurelia X. e vėduva unui fost jude la tribunalul din Y., care după suferinți grele și după o fericită, dar scurtă căsătorie, se mută la cele eterne — lăsând-o singură ca cucul. Trecură mai mulți ani — fără ca ea să mai gândească batăr la o nouă legătură conjugală.

II.

În una din casele ei — frumoasă casă și mare cu 3 caturi — situată în piața cea mare a orașului, locuia majorul în pensiune domnul Leonida Vitez.

Făcuse în tinerețe destulă sfară 'n țără și prin frumusețe și prin vitejie, dar acuma eră și el în vėrstă și nu pré eră dispus. Isolat de lume — își petrecea Țilele din urmă. N'avea pe nime la casă — afară de un credincios servitor — învechit și el de ani — care îl slugiă de multă vreme cu iubire și alipire cătră dēnsul.

III.

Dela o vreme o apucase pe dămna Aurelia uritul și doriă a-și schimbă starea de până atunci. Mult își frēmētă mintea — nu sciea spre cine să-și Țiătescă privirea.

— Mai potrivit ca majorul nici că aș află. Ș-apoi e om cu stare statornică. Pe lângă aceea blând la fire, fin în maniere, petrecănos, de caracter și după nume și fapte — Vitez. Așă cugetă dămna Aurelia și în buimăcăla ei ochiu-i ridea și sufletul ei apucă o raȚă — de speranță.

IV.

În una din Țile, majorul din pricina unor reparații, ce avea să întocmescă la casă — își luă voie a intră în apartamentele dămnei Aurelia, care locuia în parterre de sus, ér majorul în catul prim.

— Sărut mânil, dămnă dragă! Cum ve mai aflați; cum ve mai laudați cu sănătatea?

— Bună Țiua, domnule major! Mulțămesc. Sânt bine. Numai un catarrh me stinghiresce. M'am rēcit aseră — venind dela operă. Altcum — har Domnului — sânt bine.

Acest dialog se petrecu între dămna și majorul. Mai vorbiră și unele și altele, mai despre ale teatrului, mai despre modă, despre balul cutare și cutare. Apropos, eră în carnaval. După aceea majorul începū a spune despre cauza venirii sale.

Dămna Aurelia de mult căută prilegiul, dar majorul eră nepăsător — și-a fost uitat de lume. Și așă se întēplă, că ei până atunci nu pré întindeau vorba. Dar de aci încolo vizitele majorului la dămna Aurelia erau mai dese. Pentru ce... numai el sciea.

V.

Eră în o Ți de sâmbētă. Majorul nostru se întorșese din cafenea, unde obiciniua a umblă în tótă Țiua — și pe mēsă află un bilet scris de mână femeiescă. Dela cine?... Dela dămna Aurelia. Etă și cuprinșul lui:

Domnule major,
Te invit pe mâne-Ți la mēsă mea. Sperez, că nu-mi vei refusă. Te aștept și Te salut.

Aurelia X.

— Cine a adus biletul ăsta, Ioane?

— Servitorea dómnei Aurelia — fu respunsul credinciosului servitor.

— Bine! — zise majorul și se apropiă de pult, ca să răspundă la invitarea, ce i s'a trimis.

VI.

Điua trecea în seră, ér seră se prefăcea în nópte. În sfârșit și nóptea și-a luat *remas bun*, ca să facă loc dălei, ce avea să urmeze. Și điua aceea eră mare, una pentru că eră duminică, a doua pentru că eră stretenia.

Serbătore indoită.

La casa dómnei Aurelia se făceau mari pregătiri. De dimineță se întocmiseră tóte și se compuse lista bucatelor, ce aveau să se pregătescă pentru mesă. Aurora — véra Dómnei — pregătiá aluatele și cocăturile mai picante. Silvia — alésă bucătăresă — arétá pricepere la tóte ce i-se comandau. Și pentru aceea nici nu se căiá dómna Aurelia pentru cei 15 fl. ce-i primia ca simbrie pe lună Silvia. Singur dómna casii se ocupă cu tăgășitul salónelor; și cum oréndiá ea prin casă și cum prăfuiá tóte cu de-amăruntul — dec'ái fi fost aproape — puteai auzi acuș-acuș câte un: *mai scii, se póte, pentru ce nu...* și dusă pe gânduri pe uscat și pe apă, nici că băgă în sémă, că servitorea bate la ușe. Și — decă servitorea nu i-ar fi luat vorba de pe buze — uite, că ar fi dojenit'o pentru o așa îndrăsnelă. „Și cum eu, socotiá ea, a intră fără a cere ertare?”

VII.

La aproape 12 óre, când majorul se ivi. Parfumată și însoțită de gală, párea întinerit cu 20 de ani. E s'ar fi spus. Și pentru vasterile lui cunoștințe, pentru că în poziția lui însemnată eră cinstit și bine-văgărit în societățile cele mai alese ale orașului.

Dómna Aurelia — cu afabilitatea care o caracterisă — a introduse în salonul de primire; ér dulcéta și tóte demcalesse — vrăjmașe dărilor — erau aședate pe mesă. Discursul decurgea cu voioșie de ambe părți. Care de care se trudiá, a spune mai multe. Aurora — fétă mare — asemenea eră de față. Ea însă mai mult eră urechi și ochi, decât vorbiá — și cu atenție ascultá la tóte, ce se petreceau.

Mesa se așternú și óspele cu căsenii împreună intrară în marele salon — anume cestinat — și se grupară impregiurul ei. Dómna casii — ca stăpână — eră în frunte, Aurora de-a drépta ei și majorul de-a stânga.

— Poftim, domnule major, din acest resol, din această curcă, gustați din acest aluat — poftim Măderat, Cuvin, Tocaiu ori Bordeaux, cu alte specii nu ve pot servi de astă-dată! — zicea dómna Aurelia și cocóna Aurora, după cum se pěrëndau bucatele pe mesă.

— Sărut mânilé, Dómna... Coconiță! Am scos destul. Peste puțină mai mult. Ve mulțămesc... Minunate sânt bucatele acestea, acest aluat, acest compt... Se vede, că dómna și domnișóra se pricep fórte bine la pregătirea lor!

— Așa e — Domnul meu — lucrul nostru este. Și apoi e o plăcere, când scii, că ênsuși le-ai făcut!

— Da, dómna, aveți tot rezonul. Lucrul — fie acela ori-care, dar numai onest și binechibzuit — e noroc în nenoroc și petrecere în noroc.

VIII.

Treceau sêptémânile una după alta și majorul nostru avea totdeuna onorul de a fi invitat. Și pentru aceea nu putea să refuze nici în o duminică, ori đi de serbătore. La mesă nu putea să laude din destul gustul cel delicat al bucatelor. Ér Silvia își primia la tóte bucățile băcșișul cuvenit — un ta. er.

Trecuse și postul cel mare și serbătorile invierii. Timpul se apropiă de Rusalii.

— Nu va mai umblá mult cu mâța 'n sac — cugetá intru sine dómna Aurelia. Și gura ei adevér a grăit atunci. Căci într'una din dăle, după ce tocmai pe lângă ciubuc i-se serviá *négra*, Vitezul Major scápă cam acestea cuvinte:

— Dómna dragă! Nu mai pot tăinui dorul, care s'a stérnit în sufletul meu. Lucrul atérnă dela generósa vóstră inimă și aceea — nădăduesc — nu mi-se va împotrivi! Ve rog, dómna, oferiți-mi însemnatul vostru ajutor. Iubesc pe Aurora — véra vóstră — și doresc a o luá de soție...

Dómna Aurelia roși — nu leșină. Dar mult n'a lipsit și promise întrevenirea ei.

* * *

Un an. Majorul își scriea memoirele în un colț al salonului. Ér dómna Aurelia și Aurora — soția majorului — se jucau și sărutau un copilaș — ócheș ca mă-sa.

Și dómna Aurelia, după ce ochii-i scăpară o lacrimă de bucurie și indestulare, mai sărută odată micul copilaș și pe mama lui și în urmă — spurénd cum s'a amăgit cu nădejdea și mai vėrsând un prohod de lacrimi — zise vorbele:

— Nu-i pentru cine se gătesce,
Ci pentru cine se nimeresce!

Alesandru Tuducescu.

Unei picături de rouă.

(După Jules Nollée.)

Tu ce 'n astă diminéță strălucesci voios pe flóre,
Din eterna locuință pe pământ te-ai scoborit;
Și când sórele răsare cu o magică splendóre,
Te înalți pe-a sale rađe la locașul teu iubit!

Precum noi, tu stai aici în tristeți și 'n măhnire,
Ca în bolta azurie să te duci, aștepti cu dor;
De aceea cătră dēnsa ațintesci a ta privire,
Căci ascunde pe acela ce-i unicul teu amor.

În curénd vei merge érăș pe a ei frumósă cale,
Îndurând poveri de-ajunse noi aici vom rămáné,
A ne da cum n'ai putere ajutor aripei tale,
Ca a ceriului luminc să putem a le vedé!

B. V. Gheorghian.

Mama și copilul.

În anul 1871, a apărut o mică broșură intitulată: „O problemă socială séu lactatul și educațiunea maternă” de dl dr. Chabudian; în câteva file, dsa susține destul de lămurit un principiu nobil: alăptarea copiilor de cătră acelea care-i nasc.

Acelaș scop voiesc a atinge și eu; numai, cu órecare amēnunte, ce le cred fórte necesare bunelor mame.

Mame de familie, o voce se mai rădică în interesul vostru și al progeniturilor ce le aduceți în lume. Voue ve adresez aceste frase, pe care citindu-le, veți vedé însemnătatea și veți trage profitul.

Ca medic, amic și părinte de familie, viu astăzi a ve arétá avantajele ce pot rezultá din crescerea și îngrijirea copiilor prin voi ênși-ve. Voi vorbi:

- 1) Despre lapte, care este alimentul principal al copilului;
- 2) Despre datoria mamei către progenitura sa (copilul);
- 3) Despre igiena copilului, și
- 4) Despre doice.

Natura a ingrigit să dea copilului o hrană pe care să o potă lua și care să conțină într'însa toate principiile necesare pentru întreținere și creștere; acesta este laptele, care este un aliment complet.

Laptele este un lichid secretat de glandele mamare ale femeii; este prima hrană a copilului și trebuie a forma baza alimentației sale în tot timpul primei sale etăți, adică până la înțercare.

El este opac, alb, ceva viscos, de un gust dulce plăcut, de o densitate mai mare ca a apei.

Lăsându-l cătu-va timp într'un vas, îl vedem că se deosebeste în trei părți principale: una care este de-asupra, ceea ce formeză *crema*; alta, mai înțeu în soluțiune în lapte, se închegă și formeză *caseum* (*brânza*); a treia este *serum* său micul lapte (*petit-lait*); un lichid gălbenu, împede său foarte puțin opalin, constituit de apă, conținând în soluțiune săruri și o substanță numită *sacharul lactelui*. Acest sachar al lactelui, după câteva zile, se transformă într'un acid numit acid lactic, care face ca *caseum* (brânza) să se încheghe, și astfel să se separe de micul lapte (*serum*).

Astfel dar, sacharul lactelui este care cuagulă laptele. Această cuagulațiune se mai poate face și când punem ori și ce aciți în lapte.

Laptele, constatat cu microscopul, s'a vădut că este format de un lichid în care înotă globule.

Partea lăcidă este apă, seruri și caseum ce se găsește în soluțiune și sacharul lactelui.

Globulele lactelui sânt niște bășicuțe în intrul căroră se află untul lactelui, și când se bate laptele, bășicuțele se rup (crăpă) și atunci untul se deosebeste.

Laptele care se secretază în cele dintâi zile după facere se numesc *colostrum*; este gălbui, conține puțin *caseum* și unt, conține și albumină. Acest *colostrum* este necesar la început, pentru că are o acțiune puțin purgativă, astfel în cât meconiul (primele materii fecale ale copilului) se dă afară.

Laptele de vacă, și mai cu sémă de capră, conține caseină indoit mai mult de cât al femeii; prin urmare este mult mai greu, formând în stomac niște cuagule tari, care se mōiă și se sfărâmă mult mai anevoie de cât cuagulii formați din laptele femeii, care sânt mai moi și mai mici.

Laptele de măgăriță conține din contra puțin caseum și unt, însă mai mult sachar, și pentru aceea este mai bine tolerat, mistuindu-se mai lesne.

Cu toate acestea, nu pot pune aici o regulă generală asupra tuturor acestora, căci s'au vădut destule excepțiuni; dar așa pută mai bine dice că acel lapte este mai bun care convine mai mult copilului, adică care-i place copilului mai bine și cu care el se hrănesce mai mult, crescând și câștigând în corp și forță.

2) *Datoria mamei către progenitura sa (copil)*. Mama formeză și conduce societatea, și familia este baza societății.

Misiunea cea mai grea, frumoasă și delicată, este în mâna mamei; căci, pe lângă cea de menageră, ea are alta și mai nobilă: *educațiunea și instrucițiunea*. Imi aduc aminte cu mare plăcere, că marele Eliade, într'una din conferințele sale la Ateneu, vorbind despre educațiune, rădică foarte mult pe mame. În adevăr, cine ne nasce, cine ne crește, cine ne pōrtă pe brațe cu atăta căldură, cine ne învță a vorbi, cine în fine ne pune în contact cu cei ce ne încongiōră? *Mama*; mama dar este care ne formeză și ne dă societății.

Nobilă creatură, înaltă misiune!

Michelet, în scrierile sale, te-a lăudat și foarte mult și-a rădicat dreptul.

E bine, natura și-a dat acest drept, această frumoasă misiune, pe care totă lumea o recunōșce, și numai tu stai și o privești ca o povēră, de care cauți în tot momentul și la ori-ce ocaziune a te scăpă, său mai bine ca o datorie, pe care o plătesci numai când n'ai bani.

Și, în adevăr, la cine vedem că se respectă legea naturală mai bine ca la clasa săracă? Numai pe mamele sărace le vedem purtându-și copilașii pe brațe și dându-le căldurosul lor sin.

Tu, mamă, ești care dai armatei pe cei mai bravi căpitani și sciinței pe bărbații erudiți. Dela tine depinde să-ți rădici prestigiul și să-ți recapeți dreptul pierdut. Reformeză societatea, stringe-ți copiii cu căldură la sinu-ți, dă-le laptele teu, inspiră-le aerul peptului teu, și atunci când ei te vor cunōșce de mamă adevărată, te vor iubi și respectă și mai mult!

Astăzi, rele învățăminte dai societății, și ecă pentru ce. Nici nu s'a născut bietul copilaș și toți ai casei, cu mama împreună, strigă în toate părțile: doică, doică, căci nu se poate crește copilul de mamă, fiind că n'are lapte, său că este slabă, său că nu voiesce să se priveze de seratele obicinuite, său în fine pentru că n'are gust să-și crească copilul. Aci, se fac doue categorii: unele mai milōse iēu doica în casă, pentru ca creșterea cel puțin să se facă supt ochii lor; altele, fiind că țipelele copilului fac rău, supēră urechia și turbură somnul dlui și dōmnei, îl depun în mahala la o doică care-l crește. Când voi vorbi despre doici, voi arētă miseria acestei din urmă categorii.

E bine, bune mame, ve place să aveți un copil, ve place să-i diceți: „vin la mama”, și el să ve suridă, pronunciând prima vorbă: „mamă”? Ve place să ve lăudați în lume și prin serate, ce nu au alt scop de cât lăucul, dicând că aveți un copil și-l ingrigiți foarte bine, îl educați dvōstră enși-ve?

E bine, nu; nu i-ați dat laptele, nici căldura peptului vostru. Natura v'a ornat cu un sin compus din doue mamele, cari odată cu nascerea pruncului se unplu de lapte. Pentru ce aveți mamele nu cumva numai pentru a ve formă un pept frumos, de care nici astfel cel puțin nu voiți a profită, ci-l stringeți în corset.

Cât este de frumos și de admirat cum natura a făcut ca pe d'o parte să dați sinul copilului, și pe d'alta el să ve suridă și... cu toate acestea nu primiți!

Aceasta e o revoltă în contra naturii și rău faceți de ve revoltați; căci copilul vostru, sângele și carnea vōstră, sufere urmările acestei revolte și adesea ori o plătesce cu viața.

Aveți dreptul vostru; munciți ca să-l posedăți; arētați-ve că meriați să purtați pe frunte numele de mamă!

Reviu la nascerea copilului. Admit că sânt casuri în care mama nu-și poate crește singură copilul; însă sânt foarte rare.

Astfel, mai în iēu regularea sōrtei copilului se face mai înainte de nascere câte odată chiar cu câteva săptămāni, și toate fără nici un consiliu medical, de și numai medicul în asemenea casuri este competente de-a se pronunția asupra sōrtei noului născut; numai el, examinând său cunōșcând mai dinainte pe mamă, poate spune decă este capabilă să-l alăpteze său nu. Inșe din nenorocire, această nu se face său foarte rar.

Mamă, care și-ai dat sângele copilului teu, dăi și laptele și sinul teu!

Când o mamă își alăpteză copilul, este mai sănētōsă, mai frumoasă, mai ferită de o mulțime de bole, la care ar fi mai espusă de n'ar alăptă.

3) *Higiena copilului.* După naștere, copilul trebuie pus în condițiuni favorabile, spre a pute trăi în noul său mediu.

După ce mōșă, sēu pāzitorēa care a servit drept mōșă, l'a șters, și după ce regulează tōte necesariile, îl scaldă ca să-l curețe, precum și spre a stimula pelea, înlesnindu-i funcțiunea, și apoi îl îmbracă și-l înfașă bine, după obiceiul nostru, care este foarte bun. Va da copilului apă căldicică cu sachar, sēu apă de flori de portocale, sēu un cēiu de teiu, până când lehusa se lînescese și secrețiunea laptelui începe, adecă după unii 6 ore în urma facerii, dar după mină este mai bine după 12—14 ore după facere, când se va pune copilul la sîn să sugă, luându-se de mai nainte precauțiuni ca sfārcul să fie bine făcut spre a-l pute apucă.

Pentru ca să nu suferē de sfāre, avēnd crepături prin sugerea copilului, āncă din nainte de facere să se spele regulat de douē ori pe ȃi sfārcul cu apă rece, cu apă de spirt, sēu cu apă cu oțet. Sugerea se va urmā regulat la fie-care 2 ore; ēr mai tārdu, cu cāt copilul crește, se vor schimbā orele, după necesitatea copilului și cantitatea de lapte ce are mama.

Aerul se va reînoui regulat în tōte ȃilele, fāră însă a se face vr'un curent, sēu fāră ca aerul rece d'afarā să vie direct asupra copilului.

Lumina să fie potrivită în cameră, mai cu sēmă în primele ȃile, atāt pentru copil cāt și pentru lehusă, cāci o lumină pré viuă pōte produce febră, agitațiune, țipete și chiar convulsii grave.

Căldura camerei să fie în totdeuna mai aceeași, adecă dela 16—18 centigrade. Liniscea cāt se pōte de mare și să nu se facă nici un sgomot brusc sēu țipete în casă sēu în giurul ei.

Calcare și somnul să fie unul d'n obiceiurile cele mai regulate, cāci numai astfel, în timpul nopții, mama pōte fi mai liniscită. Dintre lēgāne trebuie preferit cel de fer, rădicat pe 2 sēu 4 piciorē innalte de 50—60 centimetre, spre a fi departe de sol; trebuie a se preferi ferul, fiind cā parasitele nu pot a-și face locuințe în el.

Curățenia la copil să formeze prima ocupațiune.

La început, în tōte ȃilele, să i se facă baie căldicică de 25 centigr., cu mare precauțiune mai ales în timpul iernei, spre a nu reci. Mai tārdu la fie-care 2 ȃile, și în fine, dela a opta lună de 2 ori pe săptămână. Să nu stea în baie mai mult de 5—6 minute. Dēcă copilul este slab sēu nu este la timp, să i se puie în baie și puțină sare de mare sēu să i se facă baie de vin.

În timpul verei, dela etatea de o lună, să se scōtă copilul cāte puțin la preumblare în cārucior sēu pe brațe, avēnd pe ochi un tulpān, spre a oprī praful de a intrā în ochi, precum și lumina pré viuă.

Vacinația se pōte face dela a 3-a săptămână, însă să se evite pe cāt va fi posibil timpurile căldurōse.

Întercarea, după unii, să se facē când gura este garnită de dinți, cel puțin cei de nainte: după alții, la a 24 lună, și în fine, după alții la a 12-a lună. Eu cred cā, când copilul este mai dinainte obicnuit — ceea ce trebuie în totdeuna să se facă — mai māncă și alt ceva, afarā de lapte, cum spre esemplu: bulion, supă cu fidea, cu griș, cu tapioca etc.; de pe o parte se întercă mai lesne, ēr pe de alta mai timpuriu.

Astfel, nu pun nici un termen și ȃic cā atunci când necesitățile cer, când mama slăbesce pré mult, sēu când laptele este insuficient prin cantitate sēu calitate, se pōte întercă copilul chiar dela a 10-a lună; obicnuind, bine înțeles, pe copil, încetul cu încetul, de mai nainte, și cu alte māncări. Să se obicnuiescā copilul a bē și cāte puțin vin.

4) *Doicile.* Nu sūnt contra doicelor: cāci de multe ori sūnt de un forte mare folos. Însē, când se ia o doică, trebuie luate o mulțime de precauțiuni în privința sînului și a constituțiunii generale, a etății și obiceiurilor sale. Când nu este sănētōsă, și copilul care-i sugē laptele va eși un limfatic, un bolnāvicios, ba chiar adesea va contractă și bōla de care ea suferē.

Pentru cā dela început și până aci nu am dat de cāt numai niște principie generale, de aceea las la o parte enumerarea diferitelor condițiuni ce trebuie să implinescā o bună doică, ca medicul să dea aceste deslușiri, când va fi consultat.

Când am vorbit despre datorile mamei cātră copil, am făcut douē categorii de doici:

1) Cele ce se țin în casă 2) cele ce stau la ele și primesc copii. Când necesitățile cer și sūnt justificate de medic, categoria întēiu nu numai cā nu este desavantagiosă, ci din contra aduce un mare folos și serviciu societății. Cāt pentru a doua categorie, aceea de-a da copilul afarā din casă, afarā din drepturile sale, de parte de căldura părintescă, infundat prin mahalale pe mâni de femei care în aparință sūnt cele mai ingrigitoare și în realitate produc atâtea victime, *sūnt cu totul în contra lor.* Unde pōte esistā miserie mai mare ca la ele, unde pōte vedē cineva creatura umană mai persecutată, de cāt copilul la ele?

Din 100 de copii ce li se incredințeză 90 cad victime ale relelor ingrigiri ce li se dă, și luând cifra de 90 am fost pré indulgent, cāci sūnt convins cā aș pute rădică cifra chiar la $\frac{92}{100}$.

Nimic mai intristător de cāt a stā străin și a privi la maltratările acelor mici și inocente creature, care stau în cāte o chilie umedă, obscură și murdară, țipând o mare parte din ȃi; ēr nōptea, obosit de țipetele ȃilei, nu fac de cāt a le repelā și mai ingrozitor.

Afarā de asta, pentru cā femeia nu se pōte susținē numai cu un copil, ia cāte 2 și 3; astfel cā nici unul nu este bine hrānit. Doica devine însărcinată; altă cauză de ingrigire. Între altele, cāte urite obiceiuri nu contracteză sērmanii copii.

Nici odată un copil, la doică afarā, n'am vēdut să fie gras, sănētōs și să se rădice în piciorē mai înainte de 15 luni.

Termin, sperānd cā, dēcă nu veți urmā tōte aceste consilie, cel puțin veți căutā a modificā multe.

Dr. Ch. Păunescu.

„A r t i s t i i“.

— Copie de pe natură. —

Sūnt doi ēnși; un bărbat ș-o muere.

El e bālan, ea negriciosă; amēndoi cu trāsurile feței destul de frumoșe.

Au fost cāndva obiect de distracție pentru orășeni.

Aȃi? satele cele mai infundate sūnt slaba lor scāpare — pe cātăva vreme — de un desnodāmēt fatal al sdruncinatei lor vieți de artist.

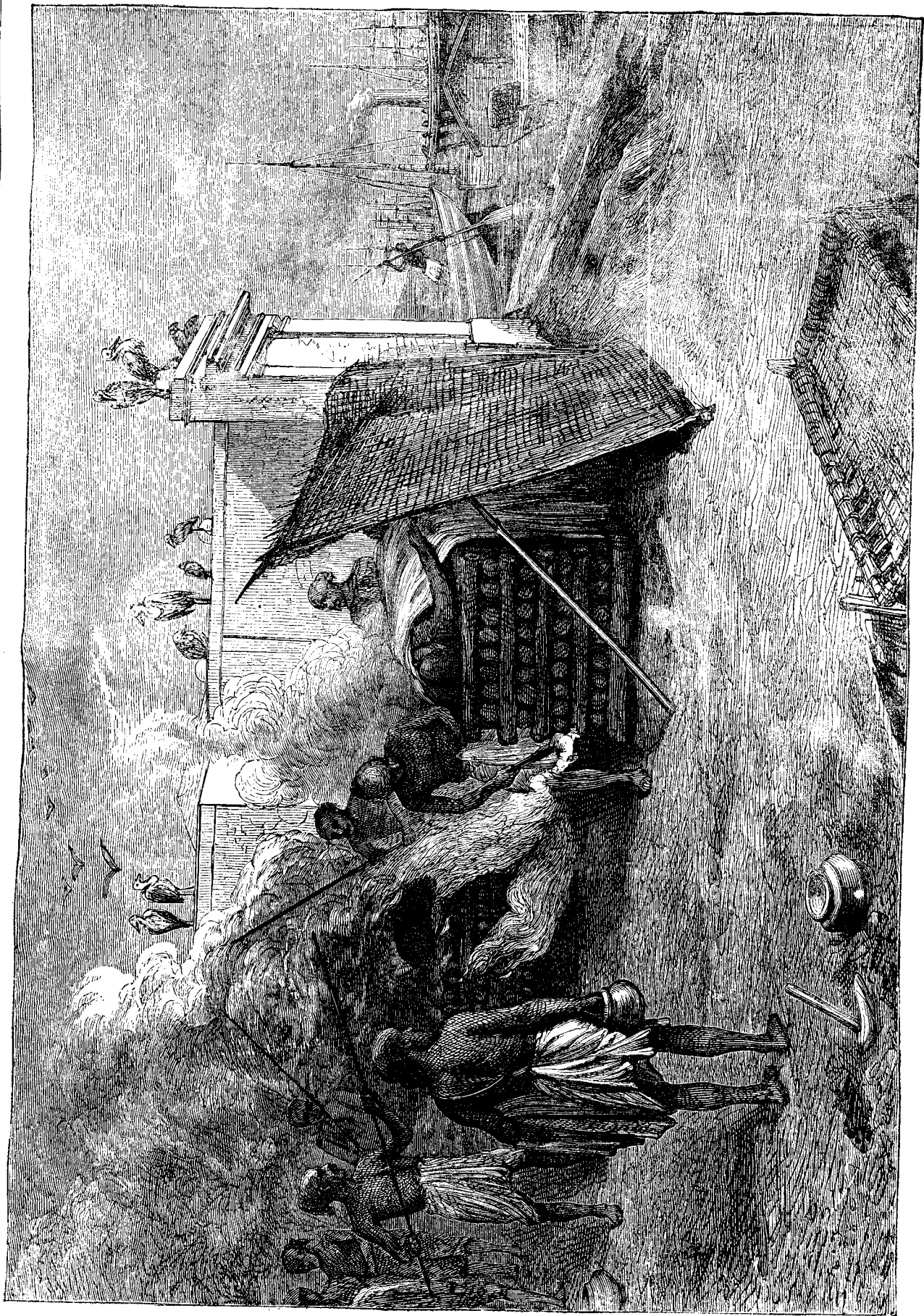
Amēndoi sūnt de stătură mijlocie și pōrtă pe tristețe și palidele lor fețe urmele neșterse ale multelor suferințe și opintiri, ce le-au îndurat.

Precum le sūnt fețele, așā și îmbrăcăminte, cāci de! miseria nici odată nu vine singurā, ci însoțită de întregul ei cortegiu de nefericiri și dureri.

* * *

Averea lor?!

O căruță hodorigită, trasă de un cal nefericit, căruța gânditorul său stāpān i face serviciul neprețuibil

Arderea cadavrelor in India resăritenă.

de conducător. Doue slabe schelete de ale „animalului fidel“ acoperite cu pielea. Un vechiu harmonic séu mai corect disharmonic; câteva păpuși zdrențose și . . . mai și decât ai ce!

* * *

Când erau în flóre, au fost obiect de distracție în serile calde, când o lume întrégă din societățile alese — după munca obositoare și monotonă de peste și — alergau, să admire cutezătoarele și adesea periculoșele lor salturi gimnastice și producțiuni magice. Ați?! Niște săteni curioși cari în viața lor n'au vădut „comedie“, — sânt singurii, cari, pentru câteva parale, alérgă să se bucure de ultimele sfortări ale unor ființe demne de compătimit.

Ce stranie ironie a sorții! Ce simțeminte josnice mai pot avé loc în inima „corónei creaturilor!“

Ce póte fi mai dureros pentr'un suflet simțitor, de cât privirea mulțimii răpită de plăcere, când vede nefericirea tristă a semenilor sei!?

Când ceta privitorilor ar scí, că acela, care l'a pofuit, pe conta vieții sale și așa sdruncinată, la câteva momente, în aparență dulci — este aproape sleit de puteri; când ar scí că nutrimentul seu slab i dá o putere de abia a suta parte din ce s'ar pofți s'o capete; de-ar scí, că, pe când de pe palidele lui buze, sbor vorbele glumețe, inima-i sdrobotită de suferințe, clocote de ură plină de dispreț; când ar avé idee despre durerea ce acela o simte, când lampa vieții sale, ce abia mai dá câte-o palidă licărire, ș-o vede gata a se stinge la cea mai mică adiere a vântului; când ar scí . . . privitorul curios, aruncându-și gologanii, prețul nensemnat al intrării, în vechea cassetă a artistului, s'ar depártă meditând.

* * *

Am admirat teatrul de copii, ceta privitorilor curioși. Este un adevér vecinic și nestrămutat, ca toate legile sfinte ale naturei, că cea mai mare parte a ómenilor móre în frageda vréstă a cpillăriei. Pletele albe, brazdele adânci ale feței, șirul lung al anilor, n'au de a face cu vréstă, decât inima e mică simțemintele nobile în fașe.

* * *

Artistul? Rare ori lasă după sine altă urmă, altă suvenir, decât pe aceea ce paserea sprintenă lasă în sborul seu aerian, corabia pe luciul intins al mării și drăgălașul curcubeu pe bolta azurie a ceriului nemărginit. Dispare ca o picătură de rouă, se stinge ca o schintee, pere ca un vis dulce, se topesce ca un fulg de néuă.

* * *

Raiul pe pământ? Spună artistul a cărui vieță a fost o școlă tristă, o oglindă în care veđi chipul fidel al societății, și civilizației noastre defectuóse. Ne bucurăm unii de réul celorlalți; vorba cântecului:

Tuturor le pare bine,
C'a picat réul pe mine;

dar

N'are de ce-i paré,
Că și pe el a picá
Și nu-i pará nimenui,
C'a picá pe pruncii lui.

Vécul nostru?! Al luminilor? Mai cu drept cuvânt al piticilor urieși; al frazelor sfortătoare, și ideilor mici.

F a m i l i a .

— De Gustav Droz. —

Estasul succesului, focul luptei atrag pe bărbat din familie, séu cel puțin il lasă ca să trăească acolo numai ca óspe. Ceea ce la început pentru densusl erá incântător, incetul cu incetul devine de tóte zilele, plicticos.

Dar decât il lovesce nenorocirea, decât vieța i devine tristă și ghietósă: bărbatul se rentórcé în sine însuși. El caută în giurul seu pe cineva, de care să se póta rădémă, decât începe a șovăi; el cécă sentimente, care să-i inlocuescă fericirea visurilor perdute, — își întórcé capul spre copilul seu și apucă mâna consórtiei sale. Par că ar voi să invite aceste doue ființe, ca să ia parte la povara lui. Decă vede lacrimi în ochii iubitorilor sei, i pare că lacrimile lui cad mai ușor. Intr' un înțeles anume durerea sufletescă are un efect egal cu al durerii fizice. Cel ce se 'necă, apucă și trestia slabă; astfel și bărbatul, a cărui inimă stă să se frângă, își îmbrătoșeză consórtia și copilul. El are trebuință de ajutor, de apérare, de mângăere, — și este plină de emoțiune vederea, cum cel mai tare fuge în brațele mai slabe și-și află acolo curagiul. Copiii simțesc acésta instinctiv și nimic nu pétrunde mai adânc sufletul lor, decât decât ved pe părintele lor plângend.

Revócă-ți în memorie cele dintei suveniri, iubite cetitor! Cécă în trecutul teu, care cu cât e mai îndepártat, cu atâta se reflecteză mai curat ochilor tei sufletesci!

Mai țini minte de ziua când părintele teu s'a rentors acasă, și fără d'a dice o vorbă, dar cu lacrimi în ochi, s'a lăsat în scaun? La început nici nu cutezai să te ivesci; atât de mare, atât de adâncă și se părea durerea lui sufletescă. Cât de nenorocit a trebuit să fie bărbatul acela, încât să verse lacrimi! Atunci și-s'a stérnit gândul, că o legătură puternică te atrage la omul acela plângător, că și pe tine te-a lovit nenorocirea lui, că o parte a nefericirii lui cu drept îți compete ție, — și ai suferit, căci și părintele teu a suferit.

Nimene nu înțelege mai bine decât băiatul acésta cohesiune a familiei, căci el datoresce totul acestora.

Tu, precum țisei, ai simțit acésta. În colțul linișcit, unde te-ai retras în tăcere, inima te-a dorut; ai început să bocesci și fără voie ț-ai intins brațele spre vechiul și credinciosul amic.

Acela a privit la tine; a înțeles totul; nu ș-a mai putut oprí durerea; și ați ședut acolo timp îndelungat, îmbrătoșăți strins, tată, mamă și copil. N'ați grăit, dar ați privit unul la altul și v'ați înțeles.

Și totuș: Sciut-ai tu de ce suferé părintele teu?

Ba.

Étă pentru ce s'a tălmăcit în mod poetic iubirea fiescă și părintescă; pentru ce familia s'a numit sântă: căci d'aici izvoresce iubirea, adorarea și jertfirea reciprocă, ceea ce de multe ori se estinde asupra societății întregi, de și aici efectul ei pare mai slab. Istoria numai la mari intervaleuri ne arată câte o națiune, care se grupéză ca o singură familie și care inspirată de aceeaș idee își ofere brațul la fapte mari. Numai câte o catastrofă gigantică póte să aducă astfel împreună un milion de bărbați; se cere o sguduire supraomenescă, ca un eopor să se intrunescă întocmai ca și o familie, și să împingă marginile casei așa dicend până la hotarele țerii. Dar numai un bocet, o durere, o lacrimă, este de ajuns ca bărbatul, femeia și copilul să contopescă trei inime și să afle acest comunism.

Batjocóriți dar căsătoria, căci nu este greu! E defectuóasă, ca ori ce instituțiune omenescă și defectele totdeuna fac impresiune comică asupra celor ce stau

departe. E necontestabil, că se află bărbați înșelați și — decă vedem pe cineva cădând, și decă dór își sparge capul, prima impresiune ce ne face, este, că începem să ridem. De-aici se esplică și succesul ne mai pomenit al lui Sganarelle.

Dar aprofundați nițel mai serios cestiunea și veți vedé, că aceste neplăceri, acest prav, aceste mici vanități, pasiuni comice și defecte ridicule, ascund punctul central al vieții sociale; trebuie să admiteți, că in aceste nu este nimic de combătut, căci in acest sentiment al familiei, care forméză fondul omenimei, totodată se află și mângăerea și bucuria familiei. Respectul și onórea, ce luptătorul manifestéză față de stégul seu, iubirea de patrie, va să dică tot ceea ce îndemnă pe om ca să se sacrifice unei cauze séu persóne, — totul izvoresce din acelaș sentiment; de acolo ese izvorul riuurilor mari, la cari ínima omenimei își stémpără setea.

„Așá dará un egoism in țerzet“, vor dice mulți. Și ce réu ar fi in asta, decă egoismul acesta nu conduce decát la jertfire?! Cine póte să imputeze fluturu-lui, că mai nainte a fost omidă?

Ve mai rog, ca nu cumva să-mi faceți imputarea, că esagerez séu sânt fanatic!

Ce-i drept, viéta familiară adese ori este lină și prosaică; óla cu supă, recunosc, aici are importanță.

Decă un bărbat mi-ar dice: „Să veți, dle, deja de doue ori am adormit in scaunul meu de lângă sobă“, — i-aș respunde. — „Dta ai inclinațiune spre lenevie; dar nu me surprinđi cu declaratiunea dtale.“

Ba merg mai departe.

Recunosc, că trimbița celui dintéiu născut face un sgomot asurđitor, că juvaerele, dantelele, toaletele sânt forte scumpe, — că balurile sânt pré plicicóse; că dómna are multe capriție, pretensiuni; ba înțeleg și aceea, că bărbatul care voesce să 'nainteze p'o carieră strălucită, consideră drept stavile consórtia și copilul seu.

Dar să-mi stai de vorbă, om fericit, in momentul acela, când fruntea-ți intunecată se 'ncretesce, când desamăgirea te lovesce cu greutatea plumbului! M'ăș prinde, că atunci vei gândi cu un suris plin de mulțumire la consórtia-ți și la fiu-ți, pe cari pân'atunci i-ai judecat fals.

Admit, că Alesandru cel mare, Napleon I și ceialalți eroi ai omenimei numai are ori au avut parte de bucuriile unui părinte séu tată; dar noi ómeni mici de rând, cari nu sântem consumați de fapte mari eroice, avem trebuință de rolul părintelui și al bărbatului.

Nu cred in fericirea bétrănilor holtei tomnatici; nu cred in mulțumirea internă a acestor ómeni, cari prin nebulie séu prin calcul greșit se liberéză din legăturile celei mai bune legi sociale ce avem.

Mulți și mult au vorbit pân'acuma despre sujetul acesta, nu voi dar să măresc dosarul acestui proces voluminos; dar mărturisiți voi toți, cari ați auđit plânsetul celui dintéiu născut al vostru, cari ați simțit că ínima vóstră s'a cutremurat, par că ar fi voit să se rumpă; mărturisiți, decă nu sântéți săraci de sentimente, decă nu v'ați đis: „Mi-am ales drept parte: adevérul, frumosul și bunul. Aici și numai aici e locul bărbatului. Plec pe șoséua lată, dar drumul acesta e neted și drept; in cursul călătoriei mele ici-colo dau de câte un deșert urit, dar fie-care pas me duce mai aprópe de țintă. Nu mai rătăcesc fără scop pe căile vieții, căci sciu unde me duc. Piciórele mele bat acelaș prav, ce l'au călcat părintele meu. Fíul meu va găsi órecând pe aceeaș cale urmele pașilor mei; și decă va vedé, că am inaintat cu curagiu, dóră mi-a dice: „Să facem așá, cum a făcut bétrănul nostru părinte și să nu ne alegem altă cale nici in drépta, nici in stânga!“

Decă după cele multe roluri, la cari s'a întrebuintat pân'acuma cuvéntul „sânt“, acesta mai are înțeles; după părerea mea nicăiri nu ne putem servi de el mai potrivit, decát la cuvéntul „familie“.

Se vorbesce mult de progres, dreptate, bunăstare națională, politică infalibilă, iubire de patrie și de abnegațiune. . . . Admit, că tóte aceste sânt niște idei clasice; dar mie mi se pare, că tóte aceste espresiuni strălucite se pot resumá in acésta frasă: „Iubesce pe de aprópele teu!“ Și incát sciu eu, tocmá acésta doctrină nu se propune cetățenilor unui stat.

A iubi pe deaprópele seu, este atât de simplu, ca și a urá „bună điuă“ séu „pofță bună“; dar unde găsim acest sentiment simplu și natural? Sânt mulți ómeni, cari ve arată in palma lor firul de grău, dar și aceia, cari fac comerčiu cu grău, de sigur sânt cei din urmă cari ve arată mica plantă, care incolțesce din seménță.

Și acésta mică plantă, care ar trebui să crească pretotindene, ca și macul in holde, acésta mică plantă, care nici odată nu cresce mai naltă ca hrénul de apă, de și ar trebui să se 'nalțe cu fală mai mare și decát stejarul cel mai fudul, acésta mică plantă ce cu greu se găsesce, sciu unde cresce.

In caminul familiar, între lopată și ferul de jar, lângă óla cu lapte; acolo incolțesce; și decă mai existe undeva, se póte atribuí familiei.

Iubesc de o potrivă pe amicii ómenilor și pe rescumpérătorii omenimei; dar numai pe aceia-i cred, cari așá își propagă doctrinele, că-și imbrătoșéză copíi.

Pentru niște idei umanitare omul nu se póte transformá; fie-care om e egoist și mai întéiu iubesc persoanele din giurul seu; asta e un ce natural; sentimentul acesta trebe desvoltat, nutrit și propagat. Pe scurt: iubirea familiei conține iubirea patriei și a omenimei. Din părinți se fac cetățenii.

Inclinațiunea și bunăvoința au firea d'a se respândi. Iubirea celor trei, de cumva e destul de tare, in scurt timp își reclamă spațiu mai mare; ea dărímă păreții casei și incetul cu incetul chiamă la sine pe vicini. Prin urmare iubirea celor trei trebuie să incolțescă. . . .

Iosif Holodan.

Doine din Ardeal.

e și-s dragă, bade-mi spune,
Dar la dos nume nu-mi pune;

De și-s dragă 'n față-mi đi,
La dos nu me ocări!

De și-s dragă, bade, tare,
Altmintre-mi umblă in cale,
Că-s copilă tinerea,
Umblă alții 'n calea mea.

*

Scii tu bade mai ađi-véră
Améndoi mánecam o péră;
D'acum de-am avé cu sacul,
Nu ne-am da unul la altul.

*

Bade strucișor de róuă,
Nu ținé calea la dóuă;
Decát la dóuă și rar,
Și să umbli însedar:
Mai bine la una des,
Să se scie lucru ales!

Culese de

Laura Veturia Mureșan.

Archiducele Rudolf și soția sa archiducesa Stefania la București.

Moștenitorul de tron Rudolf și soția sa archiducesa Stefania, după Paștile apusenilor au întreprins călătoria lor în orient, călătorie ce o anunțarăm și noi în colonele acestui ziar.

Inteu s'au dus la Constantinopol, de acolo în vineră trecută au sosit la București, unde au petrecut și ziua următoare, apoi vinind la Belgrad, s'au rentors la Viena.

Despre primirea înalților oșpeți în România și la București, dar mai ales despre festivitățile arangiate cu asta ocaziune în capitala României, reproducem după ziarele bucureștene următoarele informațiuni.

La Smârda. Archiducele Rudolf și soția sa archiducesa Stefania au sosit la Smârda la 5 și jumătate ore d. m. însoțiți de principele Bulgariei pe iachtul acestuia La Smârda, se rădicasă un pavilion foarte frumos împodobit cu flori și cu drapele austriace și române.

Ací înalții oșpeți au fost întâmpinați de dl general Dabija, ministru al lucrărilor publice, care în numele regelui și reginei, le-a urat bună sosire; de dl general de divizie Cernat, comandantele corpului II de armată; de dnii general Barozzi și locotenintele-colonel Varhiadi, atașați pe lângă persoana archiducelui pe tot timpul petrecerii sale în țară, și de dl baron de Mayr, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei. Prefectul districtului cu toți funcționarii, șeful garnisoniei încungiuat de toți militarii au întâmpinat pe ilustrii oșpeți și i-au salutat în numele regelui. Numeroase buchete au fost oferite archiducesei din partea dnelor din Giurgiu. Cu toate că plouă, publicul era foarte numeros. Archiducele era în mare ținută de colonel austriac cu marele cordon al Stelei României. Archiducesa era într'un costum închis de călătorie, foarte simplu, acoperită cu o manta lungă cenușie. După prezentările de obicei, perechia imperială s'a urcat în trenul regal și au pornit. Toate stațiunile erau foarte frumos împodobite și pretutindeni autoritățile locale eșiseră înainte.

La Comana Augustii călători au fost întâmpinați de regele și regina însoțiți de un adjutant și de dnele de onoare. Intrevederea a fost foarte călduroasă din ambele părți. Archiducele și archiducesa au prezentat suita lor regelui și reginei cari au prezentat pe a lor. Regele purta ținuta de colonel al regimentului 6 de infanterie austriac, al cărui proprietar este, cu marele cordon al Stului Stefan. Regina era într'un costum foarte simplu de călătorie.

Archiducele Rudolf și archiducesa Stefania, erau însoțiți de dna comitesa Taronca, princa damă de onoare a archiducesei, dna comitesa Palfy, dăă de onoare; de dl comite de Bombelles, amiral, mare maestru al curții archiducelui; dl comite Palfy, general-major, mare maestru al curții archiducesei; de dnii comiți Mitrovsky și Nostitz, adjutanți ai împăratului; de dl comite Wurmbrand, șef de stat-major; dnii consilier aulic Claudi, mareșal al călătoriilor, și dr. Lanyi.

La gara Filaret. La 8 ore fără un quart, trenul regal a sosit în gară Filaret la București. Ací așteptau pe augustii călători mitropolitul-primat, președintele senatului și al camerei, toți miniștrii, tot corpul diplomatic, toți generarii, oficiali superiori din toate ar-

mele, nalții funcționari, dómnele ministrilor și un numeros public. În salonul de așteptare, foarte frumos arangiat, regele și regina au prezentat oșpeților imperiali persoanele de distincțiune cari venise să-i salute. Dămele au oferit multe buchete archiducesei. Colonia austro-ungară a venit să salute pe archiducele și i-a urat bunăvenire printr'un discurs ținut de dl baron de Hertz.

Cortegiul. De aci cortegiul a pornit spre palat în modul următor: Un escadron de roșiori cu muzica în cap. Prefectul poliției. Archiducesa Stefania în o trăsură cu regina. În a doua trăsură regele împreună cu archiducele Rudolf. Un escadron de gendarmi. Trăsurile cu suitele ambelor curți.

În dreapta trăsorei reginei călare generalul Radovici, în stânga un adjutant al regelui. În dreapta și în stânga trăsorei regelui călări doi adjutanți ai regelui. Cortegiul merse prin strada 11 Iunie, calea Rahovei, strada Carol și calea Victoriei, la palat. Din momentul plecării dela gară și până la sosirea la palat se traseră tunuri. În curtea palatului o gardă de onoare cu drapel și muzică în cap, dimpreună cu toți oficialii garnisoniei, adăstau sosirea înalților oșpeți. Când cortegiul ajunse aproape de palat, muzica aședată la scara de onoare, întonă imnul național austriac.

La palat. La orele 8^{1/2} sosi în fine la palat cortegiul, care nu venia decât la pasul cailor.

În curtea palatului, începând dela porta întieia și mergând în semi-cerc până la localul corpului de gardă și de aci până la unghiul ce formeză palatul cel vechiu cu cel nou și pe unde trebuiau să se urce în palat archiducele și archiducesa, era aședat corpul oficialilor de toate armele. Ei erau arangiați pe arme și regimente.

Trăsura curții, care venia în urma regimentului de roșiori, era trasă de patru cai negri; înainte-i mergea un falaitar. Ea intră pe porta a doua a curții palatului. La ferestra din dreapta a trăsorei se vedea un cap blond auriu, care salută cu zimbetul pe buze corpul oficialilor; era archiducesa Stefania; la stânga se află regina. Trăsura merse drept la scara a doua, unde dl general Crețean întâmpină pe Alteța și Maj. Lor. Apoi se suiră în salonul ce formeză unghiul palatului; aci deschiseră ferestrele și salutară din nou corpul oficialiesc.

Trăsurile care aduseră pe archiducele Rudolf și regele, împreună cu suitele lor, se opriră la porta întieie a palatului, unde așteptau dnii generari Cernat, A. Angheliescu, Fălcoian, Budiștean și al colonel A. Budiștean, comandantele pieței. De aci porniră pe jos prin curte, merseră până la intrarea care formeză colțul palatului cel vechiu cu cel nou și de unde începea semicercul format de corpul oficialilor. Regele, însoțit de archiducele Rudolf și erau urmați de suitele lor militare.

Regele se opri înaintea fie-cărui regiment, reprezentat prin oficialii lui și având pe colonelul lor în cap, pe care regele îl prezintă archiducelui Rudolf.

Archiducele vorbi cu fie-care colonel, făcându-i ore-cari întrebări și despărțindu-se i luă de mână mulțămindu-le.

După ce se sfârși acesta revistă, regele și înaltul seu oșpe se opriră în mijlocul curții palatului și defilă pe dinaintele un detașament din regimentul de dorobanți de Teleorman, care formeză garda palatului.

În urmă, MM. LL. s'au urcat în salonul de gală și intrară în curtea palatului toate muzicile corpului II de armată, însoțite de soldați din toate armele, cu lampione aprinse. Ele cântară mai înteu imnul austriac, apoi imnul belgian și retragerea. Ele porniră apoi din curtea palatului, în aceeași ordine în care veniseră, cântând marșul Radetzky.

În tot timpul acesta, archiducele și archiducesa însoțiți de regele și regina stătură la ferestrele cari dau în curtea palatului.

Audiințele oficiale. Sâmbătă, 14/26 curinte, archiducele Rudolf și archiducesa Stefania, au primit în audiință oficială, la orele 2 antimeridiane, pe dnii miniștrii cu dómnele domniilor lor și corpul diplomatic acreditat pe lângă persoana regelui.

Dl baron de Mayr, trămis extraordinar și ministru plenipotențiar al împératului Austriei și rege al Ungariei, a presintat Altețelor Lor pe dnii miniștrii împreună cu dnele domniilor lor.

Altețele Lor au primit asemenea în audiință oficială pe Em. Sa Monsegniorul Paoli, arhiepiscopul catolic, precum și delegațiuni ale coloniei austro-ungare.

Defilarea. Din cauza plóei, revista militară nu s'a putut face la Bănésa. Trupele au defilat înaintea MM. LL. în fața palatului din București.

La 2 ore $\frac{1}{2}$ regele și archiducele Rudolf au încălecat, și urmați de suita lor s'au aședat în curtea palatului. Regele s'a pus în urmă în capul trupelor și defilarea a început la 3 ore fără $\frac{1}{4}$ și a ținut o oră.

Regina și principesa Stefania priviau dela ferestra din aripa dreaptă a palatului. La celelalte ferestre se aflau principele și principesa Urusof, dl și dna White, ceialalți membrii ai corpului diplomatic și miniștrii români.

Dl generar Lecca, în uniformă de generar, dnii generari Fălcoian, Cernat, Budiștean, etc., erau călări în urma regelui.

Musicele militare se opriră în curtea palatului și cântară în tot timpul defileului, care începù prin școla militară.

Veni în urmă batalionul al doilea de vânători, 2 regimente de linie, doué regimente de dorobanți, un batalion de vânători, doué alte regimente de linie și de dorobanți, batalionul de geniu, regimentul 2 de artilerie, bateria călărețá și teritorială, un regiment de roșiori și trei de călărași.

Regele purtá marele cordon al ordinului Sf. Stefan, ér archiducele Rudolf marele cordon al Stelei României.

Ținuta armatei a fost fôrte bună.

Un public numeros privia pe strade, cu tóte că timpul erá fôrte urit.

Visitá la mitropolitul. La orele 4 Majestățile și Altețele Lor au mers împreună de au visitat pe mitropolitul-primat.

Prânțul de galá. La orele 6 $\frac{1}{4}$ avù loc, în sala tronului, un prânț de galá în onórea augustilor óspeți, la cari au fost invitați mitropolitul-primat, dnii miniștrii, întreaga suită a Altețelor Lor, dnii miniștrii al Austro-Ungariei și al Belgiei, dnii președinți al senatului și al camerei, dnii președinți al innaltei curți de casație și al innaltei curți de compturi, comandantul corpului II de armată împreună cu mai mulți dni generari, delegatul consiliului comunal, dl prefect al poliției și alte notabilități, peste tot 60 persoane.

La acest prânț, regele, adresându-se cătră nalții sei óspeți, a rădicat toastul următor:

„Țéra întregá se bucurá cu Noi, că avem onórea a primi în capitala României pe Augustul moștenitor al Corónei Habsburgilor însoțit de grațioasa Sa consórtá. Visita Altețelor Vóstre Imperiale va remáné pentru totdeuna neștersá din aducerea aminte a Nóstrá, ca un eveniment scump inimei Nóstre. Il salutám cu o satisfacere cu atât mai mare, că vedem în el o nouă dovédá a legăturilor de amicitie, întemeiate spre fericirea lor între Statele Nóstre și la care punem un mare preț. Róund urári cele mai căldurose pentru fericirea ca-

sei imperiale a Austriei, béu în sănétatea Majestăților Lor Augustilor Vóstrii párinți și în sănétatea Altețelor Vóstre Imperiale Augustilor Nóstrii óspeți“.

La acest toast archiducele a respuns:

„Rog pe Majestățile Vóstre Să binevoiéscá a primi cea mai sincerá a Nóstrá recunoscínță, pentru grațioasa primire ce Ni s'a făcut în România. Profit de ocasiunea de față spre a închiná în sănétatea Majestăților Lor Regelui și Reginei, precum și peníru prosperitatea frumosului și marelui Lor regat, cu care sântem legați prin mari interese și prin cea mai cordialá simpatie“.

Dupá sévêrsirea mesei, Majestățile și Altețele Lor s'au întreținut în modul cel mai grațios cu toți dnii invitați.

Balul La orele 9 innalții óspeți, dimpreună cu regele și regina și tótá suita lor, au mers la balul ce s'a dat în onórea lor în sala teatrului Național.

Aci au fost intimpinați de principele D. Ghica și de dómnele comitetului societății „Elisabeta“, cari au oferit archiducesei și reginei frumoșe buchete de flori. Nu numai regina, dar și archiducesa Stefania purtá costum național. Acest costum i se oferí drept suvenir din partea reginei.

Augustii visitatori intrară apoi în sala balului. Balul a fost în adevér feeric. La nici un bal, serie „Românul“, din câte s'au dat pân'acum în sala teatrului, nu s'au vèdut atáea costumuri naționale, atáta bogăție de culori și atáta animațiune. Logele de sus páná jos, sala teatrului și focarul gemeau de lume.

Când cei presinți zărirá frumoșá figurá a archiducesei Stefania în costum național românesc, o vibrare de entusiasm, un simț de mândrie cuprinse tóte inimele.

Augustii visitatori, după ce au făcut intrarea în salá, în mijlocul unui numeros public care se întesá prin parter și loge, au făcut o preumblare prin salá și s'au întreținut în mod afabil cu mai multe persoane, apoi s'au urcat în logea regalá, de unde au privit cu un viu interes danțurile naționale și frumosul aspect al sălei, splendid iluminată, care prin variațiunea și bogăția costumelor naționale oferíá privelisceá cea mai încântátóre.

La orele 11 Majestățile și Altețele Lor s'au retras la palat de unde, după câtva timp de odihná, au pornit la gara Têrgoviște.

Pornirea la gará. Trásurile de galá erau escortate de un escadron de gendarmi. Stradele parcurse de cortegiu erau frumos iluminate și pavoasate, și un numeros public, aședat d'a lungul lor, salutá prin viui aclamațiuni trecerea augustilor călétori.

Despártirea. La sosirea în gará, care erá feeric iluminată și pe peronul căreia se rădicase un frumos pavilion, Altețele Lor au fost intimpinate de dnii miniștrii cu dómnele domniilor lor, de dnii președinți al senatului și al camerei, de dl ministru al Austro-Ungariei cu personalul legațiunii, de dnii miniștrii al Belgiei și al Germaniei, de Em. Sa arhiepiscopul catolic, de dl delegat al consiliului comunal și de un mare numer de notabilități ale țérii și ale coloniei austro-ungare.

Altețele Lor și-au luat diua bună dela toți asistenții, întreținându-se într'un mod grațios.

În momentul cel din urmă, regele și regina au condus páná la vagon pe augustii călétori, cari, la rândul lor, mulțumind de frumoșá primire ce li s'au făcut în țérá, și-au luat remas bun în termenii cei mai cordiali și afectuoși dela augustii suverani români.

La orele 12, trenul se puse în mișcare spre Turnu-Severin; ér la orele 12 $\frac{1}{4}$ regele și regina s'au întors la palat.

Arderea cadavrelor in India resăritenă.

— Vezi ilustrațiunea de pe pagina 201. —

Indienii încă din timpurile vechi au avut obiceiul să arde cadavrele morților, și s'au păstreze cenușa s'au s'o presere in riul lor sânt Ganges.

Acest obicei vechiu s'a conservat până 'n ziua de astăzi la unele triburi ale Indiei resăritene, și se esecută tot ca mai de demult.

Despre arderea cadavrelor găsim urmă și in clasicii latini și greci, ceea ce probază că acest obicei străvechiu al provinciilor orientale a trecut și in provinciile apusene.

Arderea cadavrelor e in us și in Calcutta și pentru scopul acesta autoritatea britanică a destinat pentru ardetorii de cadavre un local anume afară din oraș, in nemijlocita apropiere a rîului Ganges; publicul însă nu-l pré vizităză, din cauza grózei ce produce această ardere.

Arderea se face, ca la anticii greci, pe rug; in giurul rugului, precum arată și ilustrațiunea noastră, se ridică niște muri de apărare, pe cari vulturii și alte paseri răpitoare așteptă preda lor. Aprinderea rugului se face fără nici o ceremonie religioasă; se aplică mai ales lucrători de aceia, cari trăesc din meseria acesta și cari ș-au câștigat deja un fel de dibăcie in asta privință.

Acestia adună ósele remase după ardere și cenușa și le predau rudelor, cari le dau unui bramin, ér acesta le aruncă in valurile sfinte ale Gangesului.

Și cu acesta ceremonia se sfêrșese!

Sînt mulți și de aceia, cari nu-și ard cadavrele morților, ci le aruncă in Ganges, spre bucuria crocodililor și a altor animale de apă, cari își fac apoi un ospet vesel. Dar indienilor nu le pasă mult de asta, căci mortul lor s'a ingropat in valurile rîului sânt și credința acesta i face fericiți.

I. H.

Literatura si arte.

„Fântâna Blandusiei”, escelenta piesă a bardului nostru național dela Mircesci, care a produs un efect atât de mare pe scena teatrului Național din Bucuresci, in curênd se va traduce și in limba francesă. Traducerea va fi esecutată de dl Bengescu și apoi piesa se va jucă pe una din scenele Parisului. Acesta va fi prima piesă română, care se va presintă publicului frances. Representațiunea va urmă in stagiunea tómniei viitoare.

Etimologicon magnum Romaniae, inițiat de regele Carol, pentru care Maj. Sa a și oferit câte 6000 de lei pe an, va fi redactat de dl B. P. Hășdêu. In aceasta, după planul adoptat de Academie, au să intre numai cuvinte de următóarele categorii: Cele vechi câte se află in cărți tipărite până pe la inceputul vécului al 18-lea (1710 - 1720); cuvinte românesce câte se află intrate in documentele vechi scrise in ori ce limbă, o mulțime de nomenclaturi românesce de regiuni, părți de hotară, localități, munți, riuri etc.; cuvinte conservate in unele vocabularie vechi; cari se aud numai in unele ținuturi locuite de români. Din contra in acesta lucrare nu va intră nici un neologism. Dl Hășdêu ca redactor va primí onorarul anual de 6000 lei oferit de către regele; va avé pe lângă sine trei indiviđi ca ajutători, de a căror remunerățiune va ingrigí ministerul instrucțiunii publice; tot acest ministeriu va esmite un cestiionar de limbă către toți profesorii și institutorii din țeră și din străinătate, ca să adune cu toții cuvintele românesce, până acum necunoscute in literatura națională.

Redactorul are să facă raport detaiat in fie-care sesiune generală a Academiei despre rezultatul lucrărilor sale de peste an.

„Șcôla Practică” Magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară, de Vasile Petri, și-a incheiat, cu numărul pe Mărtisor a. c., tomul II și deschide prenumerațiune la tomul III (April 1884 — Mărtisor 1885), tom carele până se va inființa in Năsêud tipografia proiectată, va aparé, și el, ca și tomurile precedente, in 12 numere lunare, de câte doue câte fiecare, și va costă pe anul intreg: pentru Austro-Ungaria 3 fl., pentru România 10 lei noi, respunși inainte. Pe credit fôia nu se dá nimeni, fiind că abonamentele neachitate mai fac încă și astăzi: dela tomul I 66 fl. 75 cr., dela tomul II 215 fl. 50 cr., dela „Șcôla Română 408 fl. 50 cr. „Șcôla Practică” este unica fôie la noi Români, care cultivă praesa școlară pe o scară atât de intinsă. Avênd in vedere dictul lui Diesterweg, că „puterea invêțătorului este metoda seu”, „Șcôla Practică” și-a propus din capul locului, a ține pe invêțătorii noștri necurmat in curentul metodei raționale de astăzi, și a-i smulge din cătușile unor deprinderi invecchite, bune de a tîmpí, dar nu de a lumină spiritul pruncilor. In scopul acesta, fôia aduce lecțiuni și materii practice, compuse astfel, ca invêțătorii să le potă aplica numai decăt in școlă; lecțiunile și materiile sînt alese din tóte obiectele de invêțămênt, de un timp încóce chiar și din Religione, obiect de cea mai mare importanță pentru scopurile școliei, dar care la noi este neglijat afară din cale. Din considerațiunile acestea recomandăm „Șcôla Practică” tuturor catechetilor și invêțătorilor noștri. Abonamentele sînt a se adresă la redacțiune in Năsêud (Naszod, Transilvania).

Cuadril românesc. Junele nostru compositor musical, dl Tudor cav. de Flondor, carele a causat deja atâte momente dulci publicului intrunit la concertele și representațiunile teatrale din Cernăuți ale societății „Armonia” de acolo, a dat publicității una din compozițiunile sale și anume un „Cuadril” după motivele operei „Nunta țerănescă”. Lucrarea e dedicată dómnelor și donnilor membrii ai scenei diletante a Societății „Armonia”. Se află de vîndăre la autorul in Cernăuți, strada Reședintei nr. 4. Prețul unui exemplar, pentru piano solo, e 75 cr. Recomandăm acest cvadril damelor nóstre, cari se ocupă de musică și cântă piese originale.

✓ **Dl dr. Vasiliu Lucaciu**, profesor de religiunea gr. c. și de limba și literatura română in gimnasiul din Sătmar, publică a doua carte din scrierea sa intitulată „Institutiuni filosofice”. Acesta parte se numesce „Metalisica” și 'ntr'un volum de mare estensiune desvóltă cu multă diligența sujetul seu greu și totodată important. Cartea de sigur va fi primită cu interes deosebit prin cercurile teologice, pentru cari s'a și scris. Prețul acestui volum, tipărit frumos și pe hârtie fină, este 2 fl. 80 cr.

✓ **„Tribuna”** se numesce noul diar politic care a început la 14/26 aprilie să apară la Sibiu și care va eși in tóte zilele de lucru. In fruntea foii se află un apel către publicul român, subscris de fondatorii noului diar; acestia sînt dnii Ioan Bechnitz, dr. Aurel Brote, Eugen Brote, Ioan Dușoiu, Diamandi Manole, Sim. Mărginean, dr. Ioan Neagoe, George B. Popp, Ioan de Preda și Ioan Slavici. In acest apel se accentuează, că necesitatea unui diar român cotidian a fost simțită in tóte părțile, deci noul diar vine să respundă la acesta trebuință. Prețul de prenumerațiune pe un an e 14 fl. Director și redactor responsabil este dl Ioan Slavici. Salutăm cu bucurie acesta întreprindere, și sîntem convinși că ea va și reuși; consortiul care a fundat „Tribuna”, a adunat spre acest scop 40,000 fl., ca prima emisiune, și a cumpêrat o tipografie in Sibiu.

Trupa dlui Grigore Manolescu a sosit in Bucuresci și a început repetițiunile pentru stagiunea de vără tot in „Teatrul Dacia”. Piesele de deschiderea stagiunii sânt: „Doue Sorori”, „Romeo și Julieta” și „Vocea Sângelui”. — Trupa de sub direcțiunea dlui Th. Popesco, aflată in Bucuresci, va plecă in curând in Moldova, in excursiune artistică c'un repertoriu de piese noue.

Societatea română de cântări și musică din Caransebeș arangia marți in 17/29 aprilie in sala dela „Pomul verde” o producțiune cu următoarea programă: 1) Humpel. „Diua triumfală”. 2) N. Popovici. „Un regret”. 3) a) G. Dima. „Meșul nopții”, b) G. Cavadia. „Dă-mi pace”, c) G. Cavadia. „Dor de resbunare” cântece pentru bariton și piano, cântate de Nic. Popovici. 4) L. Beethoven. „Imnul nopții”. 5) N. Popovici. „M'am plâns odată”. 6) a) H. Brückler. „Aus dem Trompeter von Säkkingen”, b) Fr. Schubert. „Erlkönig”, cântate de N. Popovici. 7) „Doina și Hora”. După producțiune urmă joc.

Reuniunea română de cântări din Sibiiu a dat mercuri in 30 aprilie a. c. in sala dela „Musikverein” un concert cu următorul program: 1) „Hai in horă de-a jucă” cor micșt à „Capella” de G. Dima. 2) „Plângerea Colmei”, cântec pentru alt cu acompaniare de piano de Schubert. 3) „Cânturi de iubire” (Liebeslieder), pentru cor și acompaniare de piano à 4 m. de Johannes Brahms. 4) „Trei cântece” pentru bariton cu acompaniare de piano de G. Dima: a) „La un loc cumplit sêlbatic”; b) „Stelele”; c) „Seguidila”. 5) „Mama lui Stefan cel mare”, baladă pentru soli, cor și acompaniare de piano de G. Dima. 6) „Solia primăverei”, pentru cor și acompaniare de piano de N. W. Gade.

Diare noue: „Treznetul” e cumplitul nume al unui nou diar politic eșit la Bucuresci. — „Cocoșul”, diar umoristic ilustrat, a apărut in sêptemăna trecută la Bucuresci. — „Democrația” se numesce un nou diar politic apărut la Giurgiu.

C e e n o u ?

Sciri personale. *Archiducele Rudolf*, cu ocaziunea petrecerii sale in Bucuresci, a fost numit de cătră regele Carol șef de onôre al regimentului I român. — *Regele României Carol I* a fost decorat de cătră M. Sa împêratul și regele Francisc Iosif cu ordinul Velerul de aur, ordinul cel mai mare in monarchia noastră. — *Dl Magher*, major in armata română, fu numit atașat militar pe lângă legațiunea română din Viena. — *Dl V. Alecsandri* rentorcându-se la moșia sa Mircesci, in curând va plecă in străinătate, unde va sta timp îndelungat. — *Poetul Eminescu* se află in Iași, unde a mers încă înainte de sêrbători. — *Dl Gr. Tocilescu* a petrecut éraš mai multe zile in Dobrogea, unde a continuat săpăturile la monumentul dela Adamklissi, desgropând încă 18 bas-reliefuri, un leu și mai multe piese arhitectonice. — *Dl Apostol Mărgărit*, intemeiătorul școlelor române din Macedonia, după petrecere de câteva sêptemăni la Bucuresci, va plecă din nou spre Clisura.

Academia Română a plătit dece mii de franci pentru decopiarea documentelor istorice din arhivele Franciei; tot pentru acest scop a mai votat cinci mii de franci. *Dl Barițiu* a fost însărcinat cu aceeaș misiune in Transilvania. S'au mai votat 6000 lei pentru săpături și transport de monumente cu inscripțiuni, dându-se misiune dlor Tocilescu și Babeș. S'a destinat o sumă și pentru colecțiunea numismatică. Premiul pentru a culegerea de arii poporane nu s'a dat nimenui, căci cea mai bogată culegere (de 759 piese) a intrat la doue sêptemăni după termin; ér celelalte n'au fost vrednice de premiat.

La festivitățile din Bucuresci mai adaugem următoarele spicuri din feliurite diare: *Archiducele Rudolf* a fost fôrte mulțămit cu ținuta trupelor și cu ocaziunea defilării a diș: „Românul și dincolo, ca și dincoce de Carpați e tot bun soldat”. *Alteța Sa* s'a presintat la bal in uniforma de colonel al regimentului I român, al căru șef de onôre fu numit in diua aceea. — *Maj.* Sa împêratul și regele Francisc Iosif a mulțămit pe cale telegrafică regelui Carol I pentru primirea strălucită ce s'a făcut in România și in special la Bucuresci, moștenitorului de tron Rudolf și soției sale, archiducesei Stefania. — La intrare in Bucuresci regina purtă o pelerie cenușie invêlită cu un vël alb; archiducesa Stefania érá in albastru inchis, rochie și pelerie la fel. La defilare regina érá in rochie roșie bordo cu pelerie la fel; archiducesa érá in albastru palid cu o pelerie de paie acoperită cu trandafiri. La bal regina avea costum de țerancă dela Peleş și archiducesa Stefania costum de țerancă dela Sinaia.

Asociațiunea națională din Arad, care — durere! — numai odată pe an mai pôte da sêmn de viață, a ținut adunarea sa generală la 28 aprilie, sub presiul Pr. SSale părintelui episcop diecesan Ioan Meșian, luând parte un numer mic de membrii. Direcțiunea s'a constituit pe cei trei ani următori astfel: director prim avocatul dr. Nic. Oncu, director al doile profesorul V. Mangra, cassariu secretarul Ignatie Pop, esactor profesorul Teodor Ceontea, bibliotecar avocatul Aurel Suci, econom profesorul Petru Popovici. Membrii in comitet: administratorul protopopese Moise Bobșan, referintele David Nicôra, avocatul dr. Ioan Popu, referintele Augustin Hamsea, profesorul Petru Popovici, directorul institutului pedagogico-teologic Constantin Gurban, docintele Elia Dogar, avocatul George Lazaru, profesorul Lazar Tescula, profesorul dr. Petru Pipos, avocatul Ioan Beleş și profesorul Romul Giorogar. Averele Asociațiunii se urcă la suma de 1112 fl.

Hymen. *Dl Florian Duma*, candidat de avocat in Oradea-mare, s'a logodit cu domnișora Ioana Lamer, fiica vêduvei Iléna Lamer nâsc. Tode in Oradea-mare. — *Dl Pamfiliu Ossian*, teolog absolvent al diecesei oradane, la 5 maiu va sêrbă cununia sa cu domnișora Elisabeta Ardelean, fiica protopopului George Ardelean in Homorodul-de-mijloc in comitatul Sătmar. — *Dl dr. Teodor Mihali* avocat s'a fidanțat cu dșora Viorica Vajda, fiica adoptivă a dlui A. Francu jude la tabla regescă din Mureșeni. — *Dl Victor Russu*, teolog absolvent al diecesei aradane, ș-a logodit de soție pe domnișora Emilia Demetrovici, fiica parocului Emanuil Demetrovici din Utvin in Bănat. — *Dl Vasiliu Bogoiu*, invêțator in comuna Belotinț, comitatul Timiș, a incredințat de soție pe dra Emilia Caracioni, fiica dlui avocat Caracioni din Covășint comitatul Arad.

Pentru conferința din Sibiiu s'au mai ales ca delegați următorii dni: din cercul Oravița in Caraș-Severin A. Ghidiu și B. Muntean; din cercul Baia-de-Criș in comitatul Hunedóra Teodor Pop și Petru Truța, suplent Fr. Ulain; in cercul Sibiiului Ioan Hanea, Iosif Sterca Șuluț, Visarion Roman și Ioan Popa; din cercul Sasca in Caraș-Severin Vincentiu Babeș și I. M. Roșu; in acelaș comitat din cercul Lugoș Fabius Rezeiu și Stefan Velovan, din Zorlent Iuliu Popovici și Nic. Scipione, din Făget dr. D. Selcelean și G. Șerban; din cercul Ciacova, comitatul Timișóra, George Lazaru și Ioan Lengeru; din comitatul Brașov dr. A. Mureșan, G. B. Pop, Diamandi Manole, V. Voina, A. Verzea, V. Popa, dr. I. Neagoe și Sim. Mărginean; din Hunedóra, cercul Deva Ioan Papiu și G. Longin, din cercul Hăteș Benjamin Densușia și Ioan Rațiu, din cercul Orăștiei dr. Avram Tincu și Samuil Pop; din Selagiu cercul Zelău dr. Ioan Nichita și Alesandru Vicaș; din Mureș-

Turda Visarion Roman, P. Cormoș-Alesandrescu, Anania Trombitaș, Radu Fogarași, A. Șterca-Șuluț și Ioan Rusu; din cercul Seliștei Alesandru Leb și Nicolae Cristea.

O mare nenorocire eră să lovască pe dl Dimetrie I. Ghica, fiul represintantului României dela Londra. Dsa plecase din București cu trenul fulger însoțit de soția și copiii dsale, spre a se duce la Berlin unde a fost numit secretar. Pe când trenul umblă cu totă repeziciunea, feta cea mică a dlui Ghica începă să plângă și să țipe, spunend că fratele seu, cu care se jucă afară pe platforma vagonului, perduse echilibrul și căduse. S'a dat îndată semnalul de alarmă și s'a oprit trenul. Nenorocitul părinte se adăstă să-și vedă copilul tăiat bucăți de rôtele vagonelor, când îl găsi din fericire aruncat în șanț, unde nu avea decât o forțe neînsemnată contuziune la cbraji.

Sciri bucureșcene. *Primăria* a cedat societății „Ateneul Român” locul în dosul grăcinei Episcopia, cu condițiunea să clădească pe acel loc un stabiliment propriu întocmirii sale. — *Dna Aristiția Romanescu*, artistă societară a teatrului Național din București, s'a rentors în țără, ocupându-și locul de nou la acel teatru. — *F. Brockhaus*, renumitul editor și librar din Lipsca, petrece la București, unde vizitează rauseele, biblioteca, academia și școlile; regele i-a dat un adjutant care să-l conducă pretotindene. — *Inaugurarea noului seminar din Roman* se va face duminică. La această solemnitate va asistă dl P. S. Aurelian, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, precum și dl Gr. Tocilescu, secretarul general al ministerului.

Raționiu despre venitele și spesele balului reuniunii femeilor române din Arad, arangiat în 26 febr. 1884. (Urmare.) Prin colecta dela Gregoriu Marinescu din Lipova: N. Șerban 2 fl., Ioan Ardelean 1 fl., Ioan Tuducescu 2 fl., Marinescu 2 fl., Aurelian Micu 1 fl., Clement Rațiu 2 fl., Mladin Kotorats 1 fl., Adrian Micu 1 fl., David P. Simon 2 fl., Constantin Dajevits 1 fl. — Prin colecta dela Vasiliu Ignat adv. in Beiuș: Vasiliu Leșan 1 fl., A. Antal 1 fl., Petru Mihut 1 fl., Ioan Butean 1 fl., Ioan Ardelean 1 fl., D. Negrean 1 fl., Georgiu Marienescu 1 fl., Iosif Gallu 1 fl., Vasiliu Papp 1 fl., Georgiu Bërha 1 fl., Dimitriu Fekete 1 fl., George Pop 1 fl., Eufemia-Stefanica-Duma 1 fl., Ambrosiu Cret 1 fl., Alessiu Ardelean 1 fl., Gavril Cosma 1 fl., Ioan Lazaru 1 fl., Alesandru Grama 1 fl., Ana Coșolțan 1 fl., Ioan Erdélyi 1 fl., Constantin Boicz 1 fl., Vasiliu Ignat 3 fl. (Finea va urmă.)

Necrolôge. *George Marchiș*, paroc gr. c. român în Carei comitatul Sătmar, archidiacon al părților Sătmarene, unul din cei mai inteligenți preoți ai diecesei oradane, a încetat din viață la 28 aprilie, în anul al 48-le al etății și 25-le al preoției sale. Il plângă o veduvă cu trei copii, dimpreună cu alți consăngeni și cu toți cei ce l'au cunoscut. — *Victoria Maxim născ. Pataki*, veduva lui Avram Maxim, fostul paroc, protopop și canonic on. gr. cat. in Timișóra, ș-a dat sufletul in mâinile Creatorului, in Timișóra-Fabric, la 27 aprilie, in anul al 70-lea al etății și al 13-lea al veduviei sale. O deplâng: Luisa Trăila născ. Maxim, Victoria Marienescu născ. Maxim, Luisa Maxim, Anastasia Maxim veduvită Jucan ca nepôte; Georgiu Trăila paroc gr. cat. in Timișóra, Grigoriu Marienescu oficiant județial reg. in Lipova, Tului Roșescu paroc gr. or. in Apahida ca gineri. — *Dr. Clementie Muntean*, medic al cercului Mercurea, comitatul Sibiu, a încetat din viață la Mercurea, in 16/28 aprilie, in etate de 42 ani.

Ghicitură numerică

de George Mihaescu.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Aceste litere ne dau numele celui mai erudit apostol al Românilor.
10. 11. 8. 9. Unul din fiii lui Adam.
4. 3. 7. 12. 3. 4. 8. O specie a cavaleriei Române.
3. 4. 11. 4. 8. 13. Un chronometric.
9. 6. 4. 3. Unul din cei mai crunți tirani, ce a vedit Roma.
12. 13. 9. 3. O deită a vechilor Romani.
10. 13. 10. 13. O pasere, ce și-a căpătat numele după cântecul seu.
11. 4. 1. 2. 7. Una din cele mai frumoșe mănăstiri din România.

Cetind literile inițiale din sus in jos dela cuvintele căpătate, avem opul gigantic al bărbatului de mai sus.

Terminul de deslegare e 16 mai. Ca totdeuna și de astă-dată se va sorti o carte între deslegători.

*

Deslegarea ghiciturei numerice din nr. 12:

47	58	69	80	1	12	23	34	45
57	68	79	9	11	22	33	44	46
67	78	8	10	21	32	43	54	56
77	7	18	20	31	42	53	55	66
6	17	19	30	41	52	63	65	76
16	27	29	40	51	62	64	75	5
26	28	39	50	61	72	74	4	15
36	38	49	60	71	73	3	14	25
37	48	59	70	81	2	13	24	35

Deslegare bună n'amu primit dela nimeni.

Călindarul săptămânei.

Ziua sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și sër-bătorile.	Sorele resare	Sorele apune
Duminea 3,			a Mironosițelor. Evang. dela Marcu c. 5, v. 2. a inv. 3.		
Duminea	22	4	Sf. Teodor Sikeot	4 40	7 14
Luni	23	5	(†) Mart. Gheorghe	4 38	7 15
Marti	24	6	† Mart. Sava	4 37	7 16
Mercuri	25	7	Ev. Marcu	4 36	7 17
Joi	26	8	Sf. Simeon	4 35	7 19
Vineri	27	9	Sf. Simeon fr. Dlui	4 33	7 21
Sămbetă	28	10	Apost. Iacob.	4 32	7 23

Proprietar, redactor respunđător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy in Oradea-mare. Strada principală.